

Прѣврѹчѣ *м. св.* **Прѣврѹчамъ** *м. дл.* передамъ, передаю изъ рукъ въ руки: Преврѹчатъ пары-тѣ, дарове-тѣ и овеи-тѣ на моминѣ-тѣ родители. *Ч. 26.*

Прѣврѣвъ *м. св.* сойдуся (другъ за другомъ): Всичко ся село преврѣви, Младѣ Стоянъ да си споходатъ; Мома Димана не дойде, Младѣ Стоянъ да си споходи. *М. 117.* Сичко ся село преврѣви, Черкова сеиръ да гледа. *ib.* И тогава начнѣтъ да ся преврѣвить калабалжѣ жени и момы да ѣ глѣдатъ дрехы-тѣ. *Ч. 18.*

Прѣврѣжѣ *м. св.* **Прѣврѣзувамъ** **Прѣврѣзвамъ** *м. дл. 1)* перевязу, перевязываю: Азъ искахъ да му прѣврѣжѣ рѣжѣ-тѣ (*я хотѣлъ перевязать ему руку*). *Р. 117.* Прѣди да прѣврѣжешъ пѣпа испустѣ да истече изъ него до двѣ лѣжицы крѣвь. *Л. Д. 1869 р. 216.* Кѣде края отъ Августъ ся праши и прѣврѣзва послѣденъ пѣтъ. *ib. 1870 р. 186.* „Извади танки даровѣ, Та ми сѣрцето преврѣжѣ“. *З. 355. 2)* повязу, повязываю: Та ся кладе царвенъ фесъ, Си преврѣзва моминъ мафезъ, Префѣрли си тульбенъ карпа. *М. 412.* Мурчовица съ платно го покрила, Надъ глава му свѣки запалила, На глава си царно преврѣзала, И коса си она разсплетела. *М. 159.* Ке преврѣзам руса глава, Ке го пратам у горица. *Пс. 3, 187.* Глава преврѣзала, Енко, потъ тремъ си легнала,— Енко, дури те стресло. *М. 491.* Жени-тѣ да си прѣврѣзватъ глави-тѣ лѣте съ танки коприняни или памучни мрежици. *Л. Д. 1876 р. 108.*

Прѣврѣзка *с. ж.* перевязка, повязка: Откасна и отърва преврѣзки отъ ранитѣ си. *Тб. 69.*

Прѣврѣнѣ *м. св.* **Прѣврѣтамъ** *м. дл. 1)* переверну,—вертываю, опрокину,—кидываю. *2)* обращу,—щаю, превращу,—щаю: Де седа Господъ, та слуша, Го преврѣрна Димитаръ, Отъ малакъ до големъ, Да го гледи майка му, Да му вземе помошница. *М. 172.—са, 1)* перевернусь, перевертываюсь; опрокинусь, опрокидываюсь: Но еденъ пѣтъ еденъ станъ, оди, оди преврѣрти сѣ (риба). *М. р. 532.* Половината имъ канци се завѣртѣхѣ и превѣрнахѣ, та мнозина се исподавихѣ. *Тб. 83. 2)* обрашусь,—щаюсь, превращусь,—щаюсь: Пѣра-та истыне та ся прѣврѣне пакъ на вода. *Л. Д. 1873 р. 65.*

Преврѣшамъ *м. дл.* отоблю невѣсту: Посвѣршилъ сѣ Митре Поморянче **Ѥ** посвѣрши Маря Белоградска. Богъ го убилъ Петре Вайрадинче! Защо бѣше Петре кувенджифче, **Ѥ** преврѣрни крѣ бѣла Маря. *М. 184.*

Прѣврѣшамъ са *м. св.* окончусь, выйду: Да ли ти са игли дотрошиха, Или ти са кладаи доточи Или ти са смѣла прѣврѣшила? *Бог. Н. II. 9.*